

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Assertionvm Theologicarvm Sfortiae Pallavicini Sacrae Theologiae Professoris in Collegio Romano Societatis Iesv. Libri Qvinque

De Sacramentis

Pallavicino, Sforza

Romæ, 1650

Cap. 9. Quomodo imperemus illos actus de quibus non scimus reddere
rationem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38948

nis ut sit aliquid supernaturale, tamen non est actus proprius filij Dei, sed procuratoris Dei, ideo non meretur augmentum gratiæ, & gloriæ.

CAPVT IX.

Quomodò imperemus illos actus de quibus non scimus reddere rationem.

113 **P**RO complemento huius doctrinæ reliquum est explicare quomodo possit esse necessarium semper nouum ac nouum voluntatis imperium ad exercendos eos actus de quibus tamē interrogati nescimus reddere rationem. Nihil enim
voli-

volitum quin præcognitum; Et tamen nemo nostrum valet explicare qui nam sint illi certi motus, quos præstat lingua in pronunciatione huius, vel illius vocis, quam utique vocem quoties libet, illicò & cum minima attentione pronunciamus. Pro huius rei explicatione aduertendum est, duo esse genera obiectorum. Altera quidem sunt adeò differentia inter se, & in numero tam limitato vt possimus, & velimus illis impendere specialem notationem, quò retineamus species memoratiuas, per quas illa inuicem distinguamus. Huiusmodi sunt ex dissimilitudine quidem ex g. species Aquilæ, & Corui, vel ex paucitate, & necessi-

H 4 tate

tate ea discernendi, vultus cognatorū, amicorū &c. Altera sunt obiecta adeò multa, & tam parùm varia, vt formare in nobis eorum simulacra, per quæ possimus etiam in eorum absentia habere cognitiones eorundem distinctas, esset opus supra omnem laborem, & copiã tēporis; nobis possibile. Ideò habemus de illis species quasdam tenues, subobscuras, & mortuas quæ nō nisi ab aliqua intuitiua cognitione excitātur, & percellūt phantasiã.

114 Hæc enim est natura cognitionis intuitiuae, quod per eam reuiuifcat memoria eiusdem obiecti aliàs cogniti, nec non aliorum, quæ simul cum illo cognouimus, & quorum remansit in animo species

cies complexa ; Vt patet quoties videmus hominem, ædificium, librum &c. quæ ante plures annos videramus, & de quibus interrogati nesciebamus reddere rationem. Statim enim vt denuò id apparet, reminiscimur, fuisse à nobis tunc visas omnes illas proprietates, & qualitates, quæ in eo nunc videntur, & quarum eo absente nulla occurrebat recordatio. Hæc est ratio cur quando sacrificium, aut aliud opus peragimus, ritè exequamur omnes illas ceremonias, & actiones, de quibus tamen si alibi interrogemur, hæsitamus : Si quidem cognitio intuitiua vnius partis excitat speciem, quantumuis per se tenuem, & elanguidam alterius partis.

H 5 Imò

Imò si in eodem opere velimus nimium attendere, & quasi ratiocinari quid agendum, aut dicendum sit, aliquando hæremus: impedimus enim tunc, & disturbamus motum illum ordinatum specierum, qui sua sponte fieret nisi mentem, & imaginationem ad alios actus diuerteremus.

¶ Idem ergo contingit de illis tam multis, tamque frequentibus motionibus, & impulsibus, qui sunt necessarii ad recitandum, cænendum, saltandum &c. Remanent enim eorum species, multæ quidem propter iteratos actus, sed singulæ tam obscuræ tam debiles, vt excitari nequeant nisi à cognitione intuitiua par-

tis

tis præcedentis, vel alterius obiecti, de quo simul formaui-
mus phantasma complexum:
Licet de quibusdam paucio-
ribus, & vniuersalioribus phi-
losophi per attentam medita-
tionem acquirant species di-
stinctas etiam in ordine ad
cognitionem abstractiuam; vt
ex g. de modo proferendi hãc
vel illam litteram vocalem,
aut consonantem.

116. Cæterum ne tum quidẽ
cum motus illos imperamus,
possumus de illis rationem
reddere. Nec enim tam im-
peramus motum quemlibet
peculiarem, quàm productio-
nem talis, & tanti impulsus.
ad quem experti sumus subse-
qui talem vocem, aut saltum
&c. Hi autẽ impulsus sunt in-

H 6 nomi

nominati, & innominabiles
tum propter infinitam pænè
multitudinem, tum quia no-
mina requirunt conventionē,
& conventio requirit, vt ho-
mines qui conueniunt, sciant
super quonam obiecto conue-
niant. At nemo potest reddere
cognoscibile, & sensibile alteri
illum determinatū impulsū
quem ipse experitur in se; Et
hinc prouenit cur multa a lia
obiecta pariter inter homi-
nes sint innominabilia.

